

YARGI GÜNÜ

Okuma: Matta 25

İsrail halkı Mısır'dan ayrıldıktan sonra çöldeyken, Tanrı Musa'ya bir Buluşma Çadırı inşa etmesini ve eşyalarını yapmasını buyurdu. Bu Buluşma Çadırı, Tanrı'nın halkıyla buluştuğu özel bir çadırdı. Mobilyaların ana ögesi, altın kaplı bir sandık olan Tanrı'nın Sandığı'ydı. Şemada sandığın neye benzediği gösterilmektedir. Onu taşımak için kullanılan direklere dikkat edin.

Yaklaşık 500 yıl sonra, Kral Davut Tanrı'nın Sandığı'nı yakın bir yerden yeni başkenti Yeruşalim'e getirmeye karar verdi, burada bir kez daha İsrail'in tapınmasının merkezinde olacaktı. Sandık, öküzler tarafından çekilen ve Uzza adında bir adam tarafından sürülen yeni bir arabaya yerleştirildi. Yolculuk sırasında öküzler tökezledi ve Uzza elini uzatarak Sandığı sabitlemek için tuttu. Birdenbire:

"RAB Tanrı saygısızca davranan Uzza'ya öfkelenerek onu orada yere çaldı. Uzza Tanrı'nın Sandığı'nın yanında öldü." (2.Samuel 6:7).

Uzza sadece Tanrı'nın Sandığı'nın zarar görmesini engellemeye çalıştığına göre, ceza neden bu kadar ağırdı? Tanrı Sandığın her zaman sıyrıklarla taşınması gerektiğini söylemişti (Mısır'dan Çıkış 25:14). Sandık Tanrı'nın varlığının simgesiydi ve bu yüzden asla dokunulmamalıydı. Sandığa dokunmanın cezası ölümdü (Sayılar 4:15). Tanrı saf ve kutsaldır ve sadece O'nun talimat verdiği şekilde yaklaşılabilir. Uzza Sandık'a dokunarak Tanrı'nın buyruklarına itaatsizlik etti.

Tanrı tüm yaşamın Yaratıcısı ve Sürdürücüsüdür ve onurlandırılmayı ve itaat edilmeyi bekler. Tanrı'ya yaklaşma şeklimizde sıradan olamayız. Doğru olduğunu düşündüğümüz şeyi yapmak yerine, Tanrı'yı O'nun öğrettiği şekilde aramalıyız. Davut daha sonra Uzza'nın ölümüyle ilgili olarak şöyle der: *"Çünkü geçen sefer sandığı siz taşımadığınız ve biz de kurala uygun davranmadığımız için Tanrımız RAB bize öfkeleni." (1.Tarihler 15:13).*

Tanrı kutsal ve yücedir; onur ve itaat bekler.

Yargı günü

Uzza'nın ölümünden çıkarılacak önemli bir ders, Tanrı'nın Kendisini onurlandırmayı ve itaat etmeyi reddedenleri cezalandıracağıdır. Bu nedenle yargı günü, Mesih'in

dönüşündeki dirilişin ardından gelecektir. Elçi Pavlus Korint'teki imanlılara şöyle yazmıştır:

“Çünkü bedende yaşarken gerek iyi gerek kötü, yaptıklarımızın karşılığını almak için hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önüne çıkmak zorundayız.” (2.Korintliler 5:10).

Tanrı sevgi dolu ve merhametlidir, ama aynı zamanda adaletin ve gerçeğin de Tanrısıdır. Mısır'dan Çıkış 34:6-7'de Rab Tanrı şöyle tanımlanır:

“Yahve...acıyan, lütfeden, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin ve sadık Tanrı. Binlercesine sevgi gösterir, suçlarını, isyanlarını, günahlarını bağışlar... Hiçbir suçu cezasız bırakmaz... Babaların işlediği suçun hesabını oğullarından, torunlarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorar..”

Bu bölümün ilk kısmı Tanrı'nın bağışlayıcılığını anlatır; ikinci kısmı ise tövbe etmeyen günahkârları bağışlamayacağını gösterir. Benzer şekilde, elçi Pavlus da “Tanrı'nın iyiliğinden ve sertliğinden” bahseder (Romalılar 11:22). Yasanın Tekrarı 29:18-20 Tanrı'nın affedemeyeceği insanlar olduğunu gösterir. Adaletli bir Tanrı olarak, günahı görmezden gelmeyecek ve cezasız kalmasına izin vermeyecektir: Kendisini onurlandırmayı ve itaat etmeyi reddedenleri cezalandıracaktır. Ayrıca günahın ve yol açtığı sorunların yeryüzünden tamamen kaldırılmasının tek yolu Tanrı'nın kötülere yok etmesidir.

Adil Yargıç

Tanrı yargılama işini İsa Mesih'e vermiştir (Yuhanna 5:25-30). 2. Timoteos 4:8 Rab İsa'yı “adil yargıç” olarak tanımlar, çünkü tanrısal bilgelikle yargılayacaktır. İnsanlar sadece gördükleri ve duyduklarıyla yargılayabilirler, ancak Rab İsa insanların düşüncelerini bilir (Yuhanna 2:24, 25) ve hata yapmayacaktır. Yeşaya 11 İsa'nın doğumundan önce yazılmıştır ve onun gelecekteki işinin bir peygamberliğidir:

“RAB korkusu hoşuna gidecek. Gözüyle gördüğüne göre yargılamayacak, kulağıyla işittiğine göre karar vermeyecek. Yoksulları adaletle yargılayacak, yeryüzünde ezilenler için dürüstçe karar verecek. Dünyayı ağzının değneğiyle cezalandıracak, kötülere soluğuyla öldürecek.” (Yeşaya 11:3-4).

Kimler yargılanacak?

Rab İsa Mesih yaşamış olan herkesi yargılamayacaktır. Kimin yargılanacağına Tanrı karar verecektir. Kutsal Kitap bize, Müjde'yi bilen, anlayan ve dolayısıyla bu konuda bir şeyler yapma fırsatına sahip olan insanların, yaşamlarının hesabını vermek üzere Mesih'in yargı kürsüsü önüne çıkacaklarını söyler. 2. Timoteos 4:1 ayetinden

anladığımızı göre, bu hesap verme dirilmiş olan ölüleri ve Mesih geri döndüğünde yaşayan insanları kapsayacak.

Bu nedenle Rab İsa Mesih ikinci gelişinde, Müjde'yi bilen ve anlayan tüm çağlardan insanları yargı için çağıracaktır. Bu insanlar ya Tanrı'nın kurtuluş teklifini kabul etmiş ve O'nu onurlandırmaya ve itaat etmeye çalışmış ya da Tanrı'nın kurtuluş teklifini kabul etmiş ancak O'nun yollarını izlememiştir; ya da Tanrı'nın kurtuluş teklifini bilerek reddetmişlerdir.

Bunların hepsi Müjde'nin çağrısını işitmiş olan insanlardır - yani Tanrı'nın kurtuluş teklifini anlamışlar ve bunu kabul edip etmeme ve Rab İsa'yı izleme konusunda kendileri için seçim yapma fırsatına sahip olmuşlardır. Yaşamlarında nasıl karşılık verdiklerine göre yargılanacaklardır. Yuhanna 3:17-18'de bize şöyle söylenir:

"Tanrı, Oğlu'nu dünyayı yargılamak için göndermedi, dünya O'nun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi. O'na iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir."

Ne olacak?

Şimdi üç sınıf insana ne olacağına bakacağız:

- 1) Tanrı'nın amacını bilmeyenler, 2) Doğrular, 3)Kötüler.

1.Tanrı'nın kurtuluş teklifini duymamış olan insanlar

Müjde'den habersiz olan insanlar onu kabul etmedikleri için mahkûm edilmeyeceklerdir. Bu haksızlık ve adaletsizlik olurdu. Bu yüzden Tanrı'nın kurtuluş teklifini duymadan ölenler diriltilmeyecektir.

*"Yeryüzü toprağında uyuyanların **birçoğu (dikkat- hepsi değil)** uyanacak: Kimisi sonsuz yaşama, kimisi utanca ve sonsuz iğrençliğe gönderilecek."* (Daniel 12:2).

Diriltilmeyen ölüler ölü olarak kalacaktır - onlar yok olmuş ve sonsuz ölüme gitmişlerdir. Peygamber Yeşaya ölümden dirilmeyecek olan insanlar hakkında yazmıştır:

"Ey Tanrımız RAB, senden başka efendiler bizi yönetti, ama yalnız sana, senin adına yakaracağız. O efendiler öldü, artık yaşamıyorlar, dirilmeyecek onlar. Çünkü onları cezalandırıp yok ettin, anılmalarına son verdin." (Yeşaya 26:13-14).

Mezmun 49 bu insanları Müjde'den habersiz oldukları için "anlayışsız" olarak tanımlar ve hayvanlar gibi yok olacaklarını gösterir:

"Korkma biri zenginleşirse, evinin görkemi artarsa. Çünkü ölünce hiçbir şey götüremez, görkemi onunla mezara gitmez. Yaşarken kendini mutlu saysa bile,

başarılı olunca övülse bile. Atalarının kuşağına katılacak, onlar ki asla ışık yüzü görmeyecekler. Bütün gösterişine karşın anlayışsızdır insan, ölüp giden hayvanlar gibi.” (Mezmur 49:16-20).

Elbette Mesih geri döndüğünde yaşayan ve Müjde'yi anlamayan pek çok insan olacaktır. Onlar Mesih'in yargı kürsüsünün önüne çıkmayacaklardır. Sonun başlangıcında yeryüzüne gelecek olan korkunç sıkıntı döneminden sağ çıkabilenlerin, Mesih'in kral olarak hüküm sürdüğü Tanrı'nın krallığında ölümlü insanlar olarak yaşamalarına izin verilecektir. O zaman Müjde'yi öğrenme fırsatına sahip olacaklardır. Ancak hayatta kalamayanlar mahvolacaklar - ölecekler ve sonsuza dek mezarda kalacaklar (bkz. Ders 7 ve 11)

2.Mesih'in kabul ettiği insanlar

Mesih'in yargı kürsüsünde kabul edilenlere ölümsüz yaşam verilecektir. Tanrı'nın doğasını paylaşacak şekilde değiştirileceklerdir. Zihinleri bir daha asla yanlış düşünceler düşünmek için ayartılmayacaktır - günaha karşı savaş sona erecektir. Bedenleri ölümsüz olacak - bir daha asla acı, yorgunluk ya da herhangi bir insani zayıflık hissetmeyecekler. Bu, imanlılar için büyük bir sevinç zamanı olacaktır.

Elçi Pavlus Tanrı'ya sadakatle hizmet etmek için çok uğraştığından dolayı şöyle demiştir,

“Yüce mücadeleyi sürdürdüm, yarışı bitirdim, imanı korudum. Bundan böyle doğruluk tacı benim için hazır duruyor. Adil yargıç olan Rab o gün bu tacı bana, yalnız bana değil, O'nun gelişini özlemle beklemiş olanların hepsine verecektir.” (2. Timoteos 4:7-8).

3.İsa'nın reddettiği insanlar

Kutsal Kitap bize Mesih'in reddettiği kişilerin yargı gününde alacakları cezanın ayrıntılarını anlatmaz. Ancak bize, Tanrı'nın harika bereketlerini bir kenara atmakla ne kadar aptallık ettiklerini anlayacakları ve bunun onlara acı vereceği söylenir:

“İbrahim'i, İshak'ı, Yakup'u ve bütün peygamberleri Tanrı'nın Egemenliği'nde, kendinizi ise dışarı atılmış gördüğünüz zaman, aranızda ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.” (Luka 13:28).

Bu, cezalarının bir kısmının Tanrı'nın krallığının görkemini görmek ve onun bir parçası olamayacaklarını bilmek olacağını göstermektedir. O zaman sonsuza dek öleceklerdir.

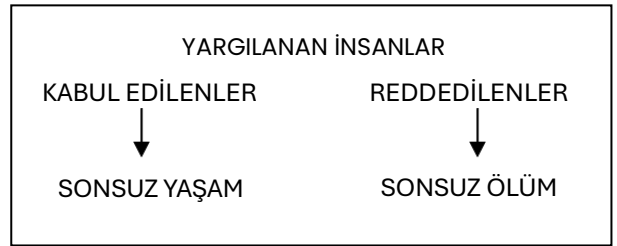
Bir benzetmede İsa yargı gününü, iyi tohumların (doğruları temsil eder) delicelerden (kötüler) ayrıldığı bir hasada benzetir. İyi tohumlar özenle korunur, ama deliceler yok

edilir (Matta 13:36-43). Pavlus aynı dersi Selaniklilere yazdığı ikinci mektupta çok açık bir şekilde öğretmiştir:

"Tanrı adil olanı yapacak. Size sıkıntı çektirenlere sıkıntı ile karşılık verecek, sıkıntı çeken sizleriyse bizimle birlikte rahata kavuşturacaktır. Bütün bunlar Rab İsa alev alev yanan ateş içinde güçlü melekleriyle gökten gelip görüldüğü zaman olacak. Rabbimiz İsa, Tanrı'yı tanımayanları ve kendisiyle ilgili Müjde'ye uymayanları cezalandıracak. Böyleleri Rab'bin varlığından ve yüce gücünden uzak kalarak sonsuza dek mahvolma cezasına çarptırılacaklar. Bütün bunlar Rab'bin kendi kutsalları arasında yüceltilmek ve bütün imanlılarda hayranlık uyandırmak üzere geldiği gün olacak. Sizler ise iman edenlerdensiniz. Çünkü size ettiğimiz tanıklığa inandınız." (2.Selanikliler 1:7-9).

İbraniler 10:26- 27 bizi şu konuda uyarır:

"Gerçeği öğrenip benimsedikten sonra, bile bile günah işlemeye devam edersek, günahlar için artık kurban kalmaz; geriye sadece yargının dehşetli beklenişi ve düşmanları yiyip bitirecek kızgın ateş kalır."

İsa da şöyle der,

"İnsanların önünde beni inkâr eden, ben de göklerdeki Babam'ın önünde inkâr edeceğim." (Matta 10:33).

İsa Mesih tarafından reddedilen kişiler arasında vaftiz edilmiş ve Hristiyan topluluğuna ait olmuş ama "tövbelerine uygun işler" yapmamış olanlar da yer alacaktır (Elçilerin İşleri 26:20). Bu hepimiz için bir uyarıdır!

İnanlılar Mesih'in hizmetkârlarıdır

Yeni Antlaşma döneminde, bir adam bir köle satın alırsa, o köleye tamamen sahip olurdu. Köle artık kendini memnun edemezdi. Hayatta tek bir görevi vardı - efendisini hoşnut etmek. Vaftiz edilmiş imanlılar, Efendileri Rab İsa Mesih olan köleler gibi olmalıdırlar. Ama Rab'den korktuğumuz için değil, O'nu sevdiğimiz için itaat etmeliyiz.

İsa bizi günahattan kurtarmak için çarmıhta kurban olarak canını verdi. Bu yüzden Pavlus imanlılara şöyle yazdı:

"Bedeninizin, Tanrı'dan aldığınız ve içinizdeki Kutsal Ruh'un tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz? Kendinize ait değilsiniz. Bir bedel karşılığı satın alındınız; onun için Tanrı'yı bedeninizde yüceltin." (1. Korintliler 6:19-20).

İnanlılar Rab İsa Mesih'e ait oldukları için kendi nefislerini hoşnut edemezler. Yaşamlarından Rab İsa'ya karşı sorumludurlar. Mesih İsa geri döndüğünde sadık olanları ödüllendirecek ve yollarını hor görenleri cezalandıracaktır.

Matta 25:14-30 İsa'nın hizmetkârlar hakkında anlattığı bir benzetmeyi kaydeder. Efendisi sadık hizmetkârına şöyle der:

"Aferin, iyi ve güvenilir köle!" dedi. "Sen küçük işlerde güvenilir olduğunu gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel, efendinin şenliğine katıl!"

Ama efendisini görmezden gelen adam ağır bir ceza alır:

"Şu yararsız köleyi dışarıya, karanlığa atın. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır."

Matta 24:45-51'i de okuyun.

Sevgi mi korku mu?

Kutsal Kitap'taki bazı ayetler imanlıları Mesih'in yargı kürsüsü önüne çıkma konusunda kendilerine fazla güvenmemeleri konusunda uyarır; diğer ayetler ise onları güven dolu olmaya teşvik eder. Gerçek bir çelişki yoktur. Hiç kimse kendi doğruluğuna güvenemez, ama Rab İsa'nın gerçek imanlıları Tanrı'nın kurtarıcı gücüne tam bir güven duyabilirler. İnanlılar yavaş yavaş Tanrı'yı sevmeyi ve O'na tamamen güvenmeyi öğrenirler, çünkü Mesih'in sadık hizmetkârları olmaya devam ederlerse, onlara krallığı vermek Tanrı'nın hoşnutluğudur. 1. Yuhanna 4:17-18 şöyle der:

"Tanrı sevgidir. Sevgide yaşayan Tanrı'da yaşar, Tanrı da onda yaşar. Yargı gününde cesaretimiz olsun diye sevgi böylelikle içimizde yetkin kılınmıştır. Çünkü Mesih nasılsa, biz de bu dünyada öyleyiz. Sevgide korku yoktur. Tersine, yetkin sevgi korkuyu siler atar. Çünkü korku işkencedir. Korkan kişi sevgide yetkin kılınmamıştır."

Tanrı bizi o kadar çok sever ki, O'na hizmet etmek ve İsa'nın gösterdiği örneği izlemek için elimizden geleni yapmak istemeliyiz. Buna karşılık olarak Tanrı'yı seversek, korkacak hiçbir şeyimiz olmayacaktır.

Özet

1. Yargı günü, Mesih'in dönüşündeki dirilişin ardından gelecektir
2. Adil yargıç olan Rab İsa tanrısal bilgelikle yargılayacaktır.
3. Mesih, Müjde'yi bilen ve anlayan tüm çağlardan insanları - yaşayanları ve ölüleri, doğruları ve kötülerini - yargı için çağıracaktır.
4. Mesih İsa tarafından kabul edilenlere ölümsüzlük verilecektir.

5. Reddedilenler acılar çekecek ve sonra sonsuza dek öleceklerdir.

Öğrenilecek ayet: 2.Korintliler 5:10

Çünkü bedende yaşarken gerek iyi gerek kötü, yaptıklarımızın karşılığını almak için hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önüne çıkmak zorundayız.

Okunacak bölüm: 2.Korintliler 5